

Predmet: *Bihać* – optuženi Đuro Tadić

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

K-Po2 5/13

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZJ

Glavni pretres: 28.01.2014.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Završna reč zamenice tužioca za ratne zločine

U završnoj reči, zamenica tužioca za ratne zločine navela je da smatra da je tokom postupka na nesumnjiv način dokazano da je okrivljeni Đuro Tadić počinio krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva na način kako je to opisano u dispozitivu optužnice. Kao nesporne činjenice smatra postojanje oružanog sukoba na području Bosne i Hercegovine u vreme izvršenja dela, i pripadnost okrivljenog jednoj od sukobljenih strana. Činjenično stanje smatra utvrđenim na osnovu izjava mnogobrojnih svedoka, pre svega oštećenih koji su bili očevici, ali i saizvršilaca. Tako oštećene/svedoci Tahira Hajrulahović i Selma Hundija, vrlo jasno opisuju kritični događaj, navodeći da su u Duljce sa dva vozila došli uniformisani i naoružani ljudi, njih oko 7-8 i da su svi pucali na civile. Svedok Milan Iyanović takođe navodi da su sva lica koja su došla u Duljce odmah po izlasku iz vozila repetirala oružje i pošla ka civilima, te da niko od njih nije ostao kod vozila ili u vozilu. O motivu izvršenja dela, za koje tužilaštvo smatra dokazanim da je osveta okrivljenog za poginulog brata Tomislava Tadića, govorio je i svedok Marinko Stoisavljević, koji je naveo da su jedino Tadići imali razloga za osvetu, te da je prilikom Tomine sahrane bilo „jakih emocija“ i da su ljudi govorili da ga treba osvetiti. Ovakve navode potvrđuje i saizvršilac Zoran Berga, koji navodi da je bilo govora o osveti te da je njih nekoliko, među kojima je bio i okrivljeni, krenulo ka civilima sa oružjem. Iskazima više svedoka u celosti je demantovana odbrana okrivljenog da je kritičnog dana bio primoran da ostale saizvršioce vozi iz Rajinovca u Duljce, te da ga su ga na to primorali sada pokojni Đurići, jer je tokom postupka utvrđeno da je svojim vozilom išao iza vozila u kome su bili Đurići na udaljenosti od nekoliko kilometara. Stoga se ne može govoriti ni o kakvoj prinudi, jer je mogao u bilo kom trenutku da se vrati. Takođe je i sâm okrivljeni, u svojoj odbrani, naveo da je odbio naređenje Đurića da krene sa oružjem prema civilima i da se sa bratom kolima odmah vratio u svoje selo Rajinovac. Ovo takođe ukazuje da se okrivljeni nije plašio Đurića čim je odbio da postupi po njihovoj naredbi, te da je u Duljce krenuo sa ciljem da se na civilima osveti za pogibiju brata. Okrivljeni je postupao kao saizvršilac sa direktnim umišljajem, jer je imao svest i volju da zajednički izvrši krivično delo čiji je motiv bila osveta. Kao otežavajuću okolnost za okrivljenog, zamenica tužioca istakla je motiv izvršenja krivičnog dela, te predložila sudu da ga ogласi krivim i osudi na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

Završna reč branioca okrivljenog Đure Tadića

U završnoj reči branilac okrivljenog Đure Tadića adv. Dijana Hajduković-Rosić, navela je da je nesporno da se radi o tragičnom događaju sa velikim brojem žrtava, ali u celosti osporava ulogu okrivljenog u istom. Ističe da tokom postupka nije dokazano da je okrivljeni bio među vojnicima koji su pucali na civile, a da se to posebno ne može na pouzdan način utvrditi iz iskaza svedoka. Naime, niko od njih nije ukazao na okrivljenog kao na jednog od izvršilaca, niti je pak opisao

njegov fizički izgled. Za oštećene navodi da se tokom postupka nije na pouzdan način utvrdilo za sve stradale kada i gde su lišeni života. Stoga predlaže da sud njenog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč okrivljenog Đure Tadića

Iznoseći završnu reč, okrivljeni Đuro Tadić naveo je da nije kriv i zaklinjao se da nije izvršio delo za koje se tereti. U civile u Duljcima pucao je sada pokojni Gojko Đurić, a on se sa bratom vratio u Rajinovac. Posebno mu teško pada što na njega svaljuju krivicu brat Jovica i bratanac Zoran Tadić, a to rade samo da bi smanjili svoje kazne, jer su prilikom suđenja u Bihaću sklopili sporazum o priznanju krivice.

Fond za humanitarno pravo